

قال الله تبارك و تعالی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾

سوره مبارکه شمس، آیه ۹

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

حتی اشقی الاشقیاء طالب کمال است!

شناسنامه مطلب	
t-110	کد مطلب
تزکیه‌ای / تقوای عمومی / یقظه / تفکر در واقعیتها	رده
یقظه، تفکر، عشق، کمال، نقص، امامین انقلاب	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

امام خامنه‌ای (مدظله العالی) می‌فرماید:

این، طبیعت انسان است. ما انسانها تابع و متمایل به کمالیم. اگر بتوانیم کمال را در خودمان ایجاد کنیم، می‌کنیم؛ اگر نه، آن کسی که صاحب کمال است، به طور طبیعی انسان به او گرایش دارد.^۱

امام خمینی (ره) می‌فرماید:

در عاقله بشری دو فطرت اصلی است، یکی عشق به کمال مطلق و دیگر انزجار از نقص. انسان در عین حال که به علم فلسفه عشق دارد از اینکه آن را کم می‌داند منزجر است گرچه ذات آن مطلوب اوست. این دو فطرت با حقیقت انسانیت متعاقب است. منتها انسان در تمیز معشوق اشتباه داشته و معشوق خود را گم کرده است. گمان می‌کند کمال در مال است یا در نیل به وصال فلان زن است یا در عالم بودن به فلان علم است؛ وقتی به آن می‌رسد می‌بیند کمال مطلق نبوده و ناقص است، این است که از آن گذشته و در آن واقف نمی‌شود. و الحاصل: حتی اشقی الاشقیاء طالب کمال است، لکن در تمیز ما به الکمال به خطا رفته است. یزید کمال خود را در قتل حسین علیه السلام می‌دانست. و بالجمله: هر کسی در تمیز این معشوق خطا نموده است، تو گمان می‌کنی آن معشوق، دانستن استصحاب است، تاجر گمان می‌کند جمع مال است و عالم موسیقی گمان می‌کند آواز لطیف است. و الحاصل: تمام مردم يك عشق و يك معشوق دارند، بلکه همه عالم يك معشوق داشته و تعدد معشوق محال است. يك عشق و يك معشوق است و آن کمال اتمّ اکمل غیر محدود است. منتها ذره‌ای از آن کمال بر این سلسله نظام بسط پیدا کرده است و وقتی عاشق کل، اثر معشوق را می‌بیند، عاشق ظل و اثر و نشانه هم می‌گردد، چون ذره‌ای از کمال مطلق در این سلسله نظام عالم، اشراق نموده و این علوم نشانه آن علم غیر محدود است؛ لذا انسان عاشق این علوم است. در عین حالی که ذاتاً عاشق است از آن جهتِ نقصی و تقیدی منزجر می‌باشد. و بالجمله: عشق یکی، معشوق یکی است و همه بالقهر و الجبر به دنبال آن معشوق می‌گردند و شاید این معنی از ابن عباس در تفسیر «وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ»^۱ باشد که اصلاً تبدیل فطرت به استحاله عقلیه محال است و همه مجبورند نسبت به آن کمال مطلق تعبد داشته باشند و از آن اطاعت نمایند. «و به تَطَمُّنُ الْقُلُوبِ» و «لِکُلِّ عَلٰی بَابِهِ عَكُوفٌ»^۲ غایة الغایات اوست، منتها تقصیر در تمیز آن کمال اکمل و اتمّ است. و بالجمله: فطرت عشق به کمال در جبلّت توده بشر به ودیعت گذاشته شده است.^۳

۱ - بیانات در سالروز ولادت حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) در دیدار مداحان اهل بیت (ع)، ۱۳/۰۳/۱۳۸۹

۲ - همگان به درگاه او معتکفند (اقبال مداوم همراه با تعظیم)

۳ - امام خمینی: تقریرات فلسفه، ج ۲، ص: ۵